

ще дѣте. Кой бы могълъ да ви искаже колко съмъ азъ обязанъ нему!

Тутаки Идомеией пристѣхва и протяга рѣка на Ментора: „Ный смы са виждали другый пѣтъ, рече той. Помните ли плаванѣто ни въ Критъ, и добрытъ съвѣты които ми дадохте? Но тогасъ пламенната младость и наклонността къмъ суетнытъ удоволствія ма увлѣчахъ. Потребно было щото монтъ злочестины да ма вразумѣтъ и да научѣж онуй което азъ не искахъ да вѣрвамъ. О, да бѣхъ вы тогасъ послушалъ, мѣдрый старче! Но съ удивленіе гледамъ че подирь толкози години вый никакъ не сте са измѣнили; ещцото цвѣтуще лице, ещщыйтъ правъ вѣрвѣжъ, ещцата крѣпность, само косата ви е побѣлѣла малко,“

„Държавный царю, отговори Менторъ, ако да бѣхъ лѣстець рекълъ быхъ ви ещцото че сте спазили цвѣта на младостта, който блѣствѣше на лицето ви преди обсадата на Троя; но повече предпочитамъ да ви неугодиж, отъ колкото да настѣпѣж истината. Отъ друга страна, виждамъ отъ мѣдрытъ ви думы че не обычате лѣскателството и че нема никакво бѣдствие да ви са говори искрено. Вый сте са много измѣнили, и азъ съ затрудненіе ви познахъ. Причината е ясна; вый много прѣтърѣхте отъ вашытъ злочестины, но съ туй страданіе вый спечелихте много, зацото спечелихте мѣдрость. Человѣкъ трѣба да са утѣшава за брѣчкытъ на лицето, когато сърцето му са упражнява и укрѣпява въ добродѣтеля; освѣнь туй, знайте, че царьетѣ старѣхтъ вынжгы поскоро отъ другытъ человекы. Въ неблагопріятнытъ обстоятелства, душевнытъ скѣрбы, тѣлеснытъ трудове гы състаряватъ преждевременно; а въ благопріятнытъ обстоятелства наслажденіята на единъ животъ распуснахтъ гы съсыпватъ еще по бърже отъ военнытъ трудове. Нема нищо повредително за здравѣто колкото неумѣреннытъ наслажденія. По тѣзи причина царьетѣ, и въ мирно и въ военно време, поради наслажденіята и скѣрбитѣ ускоряватъ си старостта преди да достигнѣтъ възрастта, на който тя естествено дохожда. Животъ въздърженъ, умѣренъ, простъ, отърванъ отъ безпокойствія и страсти, правиленъ и дѣятеленъ, опазва въ членоветѣ на тѣлото на мѣдрый человекъ жи-